

Ministerie van Binnenlandse Zaken en
Koninkrijksrelaties

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal
Postbus 20018
2500 EA DEN HAAG

www.rijksoverheid.nl
www.facebook.com/minbzk
www.twitter.com/minbzk

Kenmerk
2019-0000338164

Uw kenmerk

Datum 26 juni 2019
Betreft Beantwoording Kamervragen PVV over het selectief toepassen
van Nederlandse grondrechten

Hierbij bied ik u de antwoorden aan op de vragen die zijn gesteld door het lid Bosma (PVV) aan de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties over het selectief toepassen van Nederlandse grondrechten (kenmerk 2019Z11252, ingezonden 5 juni 2019).

De minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,

drs. K.H. Ollongren

Datum

Kenmerk
2019-0000338164

2019Z11252

Vragen van het lid Martin Bosma (PVV) aan de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties over het selectief toepassen van Nederlandse grondrechten (ingezonden 5 juni 2019)

1. Kent u de artikelen 'Halsema beperkt Michael Jacobs op de Dam' (1), 'Burgemeester van Eindhoven verbiedt Pegida-demonstratie tijdens suikerfeest' (2) en 'Eis: grijp in bij verstoren Israël-demo'? (3)

Antwoord 1

Ja.

2. Hoeveel is het recht op demonstratie nog waard als demonstraties worden verboden wanneer er protest tegen deze demonstraties komt? Hoe ziet u dit in het licht van artikel 1 en artikel 9 van de Grondwet?

Antwoord 2

Het in goede banen leiden van demonstraties is een bevoegdheid van het lokale gezag (de burgemeester). Op de burgemeester rust een positieve verplichting om noodzakelijke en passende maatregelen te nemen – bijvoorbeeld politiebescherming – om een vreedzame betoging te beschermen tegen «vijandelijke elementen» of tegenbetogingen. Belangen van anderen dan de demonstranten, zoals die van inwoners en omstanders, mogen op zichzelf niet leiden tot het beperken van een demonstratie. Daarbij geldt dat het verbieden of beëindigen van een (vreedzame) demonstratie een uiterst middel is en uitsluitend aan de orde is als dat noodzakelijk is ter bescherming van de volksgezondheid, in het belang van het verkeer of ter bestrijding of voorkoming van wanordelijkheden. De inhoud van een demonstratie mag nooit een reden zijn voor beperkende maatregelen, ook niet als deze door sommigen als hinderlijk, aanstootgevend of choquerend wordt ervaren.

Zoals ik in mijn brief aan uw Kamer van 13 juli 2018 (Kamerstukken II 2017/18, 34324, nr. 3) heb uiteengezet, staan burgemeesters soms, met name bij risicovolle demonstraties waar de verantwoordelijkheid van burgemeesters voor het borgen van het belang van de openbare orde en veiligheid en het beschermen van burgers die niet demonstreren sterk wordt gevoeld, voor ingewikkelde beslissingen. Die beslissingen vragen om maatwerk en om inschattingen van de plaatselijke openbare orde. Dat kan er in uitzonderlijke omstandigheden toe leiden dat een demonstratie niet kan plaatsvinden op de plaats waar de demonstranten dat willen of in het uiterste geval helemaal niet kan plaatsvinden, ondanks het uitgangspunt dat het demonstratierecht zoveel mogelijk moet worden beschermd en dat dreigen met tegenreacties niet mag lonen.

Zie verder het antwoord op de vragen 3, 4 en 5.

3. Hoe valt de trend om demonstraties te verbieden te rijmen met uw vroegere – maar alsnog recente- opvatting dat het recht om te demonstreren 'bijkans heilig' is? (4)

Datum

Kenmerk
2019-0000338164

4. Deelt u de mening dat door het handelen van de Nederlandse overheid en door Nederlandse bestuurders –mede onder uw verantwoordelijkheid- de Nederlandse Grondwet ondergeschikt wordt gemaakt aan het 'recht van de sterkste'? Deelt u de mening dat dit niet acceptabel is?

Antwoord 3 en 4

Er vinden per jaar duizenden demonstraties in Nederland plaats. Gemeenten weten daar doorgaans goed mee om te gaan. Zoals ik in mijn hiervoor genoemde brief van 13 juli 2018 heb aangegeven, is het zeker geen algemeen gebruik om demonstraties te beperken of te verbieden. Het betreft uiteindelijk maatwerk en een inschatting van het lokale gezag, die nauw samenhangen met kennis van de plaatselijke situatie en de openbare orde. De burgemeester legt over zijn beslissing verantwoording af aan de gemeenteraad en eventueel aan de rechter. Het is niet aan mij om daar in te treden.

5. Waarom worden Blokkeerfriezen hard aangepakt en komen mensen die demonstraties voor Israël of tegen de islam onmogelijk maken, er gewoon mee weg? Hoe ziet u dit in het licht van artikel 1 en artikel 9 van de Grondwet?

Antwoord 5

Het grondrecht om te demonstreren geldt voor iedereen, ongeacht de boodschap. Zoals hiervoor vermeld kan het soms gerechtvaardigd zijn om een demonstratie te beperken of in het uiterste geval te verbieden. De burgemeester is bij uitstek degene die daarover kan beslissen, aangezien hij of zij kennis heeft van de lokale situatie en contact heeft met de driehoek.

Daarnaast is het verstoren van een demonstratie expliciet strafbaar gesteld in het Wetboek van Strafrecht (artikel 143). Ook overigens stelt het strafrecht grenzen aan gedragingen van (tegen)demonstranten, bijvoorbeeld als er discriminerende uitlatingen worden gedaan of geweld wordt gebruikt. Het Openbaar Ministerie kan als daar aanleiding toe is – achteraf – tot vervolging overgaan. Bij de beslissing om al dan niet te vervolgen wordt geen onderscheid gemaakt tussen verschillende groepen (tegen)demonstranten en de boodschap die wordt uitgedragen.

(1) <https://jonet.nl/halsema-beperkt-michael-jacobs-op-de-dam/>

(2) <https://www.volkskrant.nl/nieuws-achtergrond/burgemeester-van-eindhoven-verbiedt-pegida-demonstratie-tijdens-suikerfeest~bab7174d/>

(3) <https://www.telegraaf.nl/nieuws/3658856/eis-grijp-in-bij-verstoren-israel-demo>

(4) <https://www.ad.nl/politiek/ollongren-in-gesprek-met-burgemeesters-over-demonstratierecht~a1e173e0/>